

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 7C/226/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4313220349
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Červenáková
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2014:4313220349.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice v konaní pred sudkyňou JUDr. Máriou Červenákovou, v právnej veci navrhovateľky: C. H., K. Á., X. X.X.XXXX, L. E. F. XX/XX, Š., zastúpená JUDr. Ľudovítom Didim, advokátom so sídlom Hontianska 4, Šahy, proti odporcovi: Š. H., K. H., X. XX.X.XXXX, L. E. F. XX/XX, Š., zastúpený JUDr. Alexandrom Kuchárikom, advokátom so sídlom Ul. J. Hollého 11, Levice, o zrušenie spoločného nájmu k družstevnému bytu, takto

rozhodol:

Zrušuje sa právo spoločného nájmu účastníkov konania k 3-izbovému družstevnému bytu č. 22/B na 4. poschodí nachádzajúceho sa v Šahách, ul. J. Kráľa č. 48/45.

Určuje sa, že odporca Š. H., X.. XX.X.XXXX bude ako člen družstva ďalej nájomcom predmetného bytu.

Navrhovateľka je povinná sa z bytu vysťahovať a vypratať v lehote 30 dní odo dňa zabezpečenia primeraného náhradného bytu.

Navrhovateľka je povinná zaplatiť odporcovi náhradu trov konania vo výške 358,09 Eur na účet právneho zástupcu odporcu JUDr. Alexandra Kuchárika vedený vo VÚB, a.s. Levice, číslo účtu SK41 0200 0000 0001 2884 6152, variabilné číslo 062013, do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

odôvodnenie:

Navrhovateľka v podanom návrhu žiadala, aby súd zrušil spoločný nájom k 3-izbovému družstevnému bytu č. XX/B X. X. J., Y. XX, L. G. R..Č.. XX v Š., E. F. XX/XX a určil, že ona bude nájomkyňou bytu a zostáva členkou OSBD Levice. Žiadala vysloviť, že odporca nemá právo na bytovú náhradu. Navrhovateľka návrh na začatie konania odôvodnila tým, že medzi účastníkmi konania vznikol spoločný nájom k 3-izbovému družstevnému bytu č. XX/B X. X. J., Y. XX, L. G. R.. Č.. XX Y. Š. (ďalej ako „byt“), a to na základe dohody o odovzdaní a prevzatí bytu uzavretej dňa 18.12.1982. Byt bol navrhovateľke pridelený ako podnikovo-družstevný stabilizačný, a to podnikom Pleta Šahy, kde v tom čase pracovala. Manželstvo účastníkov konania bolo rozvedené rozsudkom Okresného súd Levice zo dňa 28.3.2013, pod č.k. 10P/28/2013-41, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 9.5.2013. Z manželstva účastníkov konania pochádzajú dve plnoleté deti, a to syn Š. H., X.. X.X.XXXX, ktorý žije v spoločnej domácnosti s navrhovateľkou a užíva predmetný byt a dcéra F. F., X.. XX.X.XXXX, ktorá má v predmetnom byte nahlásený trvalý pobyt, avšak už dlhšiu dobu žije a pracuje vo Veľkej Británii. Odporca sa dňa 28.12.2012 z predmetného bytu odsťahoval a navrhovateľka zaň od tej doby uhrádza nájomné z vlastných finančných prostriedkov, bez pričinenia odporcu. Navrhovateľka ďalej uviedla, že odporca odmietol uzatvoriť dohodu o zrušení práva spoločného nájmu bytu zo dňa 31.8.2013, ktorú mu navrhla.

Odporca býva v penzióne vo Vyškovciach na Ipľom a podľa navrhovateľkiných vedomostí užíva tiež 2-izbový byt v Leviciach, ktorý si kúpil.

Odporca vo svojom písomnom vyjadrení k návrhu na začatie konania uviedol, že nie je pravdivým vyjadrenie navrhovateľky, že sa dňa 28.12.2012 odsťahoval z predmetného bytu do penziónu vo Vyškovciach nad Ipľom a rovnako nie je pravdou, že by bol vlastníkom 2-izbového bytu v Leviciach. Odporca uviedol, že je zavádzajúcim tvrdenie navrhovateľky, že by za predmetný byt uhrádzala nájomné výlučne z vlastných finančných prostriedkov. Navrhovateľka mala odmietnuť, aby odporca prispieval na nájomné. Odporca napriek tomu každý mesiac ukladá na synov bankový účet sumu 150 eur za účelom, aby prispel na výdavky súvisiace s bývaním a okrem toho mu mesačne dáva 300 eur na stravu a oblečenie, pretože navrhovateľka by nebola schopnou sama zvládnuť platby za užívanie bytu a náklady so službami spojené. Ďalej sa nezakladá na pravde, že odporca by odmietol uzatvoriť dohodu o zrušení spoločného nájmu bytu, pretože žiadnu dohodu neobdržal. Odporca vyjadril svoj nesúhlas s tým, aby bol byt pridelený do výhradného nájmu navrhovateľky, pretože to bol práve odporca, ktorý investoval do bytu približne 1.000.000,- Sk (cca 33.000 eur) z finančných prostriedkov, ktoré zarobil v zahraničí, keďže samotná navrhovateľka bola viac rokov nezamestnanou, a teda bez príjmu. Odporca navrhol zrušiť spoločný nájom bytu a navrhol, aby súd určil, že výlučným nájomcom predmetného bytu a členom OSBD Levice zostáva odporca s povinnosťou navrhovateľky vypratať predmetný byt po zabezpečení primeraného náhradného bytu zo strany odporcu.

Na základe prevedeného dokazovania súd zistil tento skutkový stav:

Účastníci konania manželstvo uzatvorili dňa 12.9.1987 v Šahách. Z ich manželstva pochádza F.X., X.. XX.X.XXXX C. Š., X.. X.X.XXXX.

Manželstvo účastníkov konania bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Levice zo dňa 28.3.2013 pod č.k. 10P/28/2013-41, ktorý nadobudol právoplatnosť dňom 9.5.2013.

Okresné stavebné bytové družstvo Levice dňa 15.12.1989 vydalo Rozhodnutie o pridelení družstevného bytu, ktorým predseda družstva v súlade s uznesením predstavenstva družstva č. 86/89 rozhodnutím č. 575/89 zo dňa 11.12.1989 pridelil svojmu členovi H. C. L. Č.. XX, Š., V., Y. L. L., N.. E.. F. XX, pozostávajúci z 3 izieb, kuchyne a príslušenstva do osobného užívania. Členský podiel za pridelený byt činí Kčs 24.800,-. Dňa 18.12.1989 bola podpísaná Dohoda o odovzdaní a prevzatí bytu.

Navrhovateľka uviedla, že odporca sa v decembri roku 2012 z bytu odsťahoval, následne podala návrh na rozvod manželstva. V septembri 2013 sa odporca prisťahoval do bytu. Navrhovateľka uviedla, že úhrady spojené s užívaním bytu hradila z vlastných finančných prostriedkov, a to nájomné 166 eur mesačne, elektrina 30 eur mesačne, internet 35 eur mesačne, káblovú televíziu 8 eur mesačne, rozhlas a televíziu 4,45 eura. V mesiaci október 2013 navrhovateľka odišla bývať z predmetného bytu, pretože sa s odporcom nezhodli, najskôr bývala u svojich rodičov a neskôr u kamaráta. Napriek tomu, že v predmetnom byte nebýva, stále platí úhrady súvisiace s nájomným. Navrhovateľka poprela tvrdenie odporcu, že by jej syn prispieval na nájomné, ktoré mu mal posilať odporca. Navrhovateľka sa vyjadrila, že odporca proti navrhovateľke obrátil ich spoločného syna, a preto teraz odporca obýva predmetný byt so synom. Svoj odchod z bytu navrhovateľka odôvodnila tým, že odporca ju mal psychicky týrať a tiež fyzicky jej ublížiť. Nie je pravdivým tvrdenie odporcu, že počas trvania manželstva účastníci rekonštruovali predmetný byt. Kúpili si iba nejaký nábytok a približne v roku 2006 si vymenili na byte okná, ktorých kúpnu cenu hradila navrhovateľka z financií, ktoré mala uložené na vkladnej knižke a potom jej odporca niečo vrátil. Odporca po návrate do spoločnej domácnosti chcel prispieť na domácnosť, ale len sumou 100 eur, čo navrhovateľka odmietla, pretože táto suma nie je postačujúcou na náklady domácnosti. Navrhovateľka uviedla, že odporca má rodičovský dom a naďalej tvrdila, že je vlastníkom bytu v Leviciach.

Sumou 24.800,- Kčs, ktorá predstavovala členský podiel v bytovom družstve prispeli navrhovateľke a odporcovi v roku 1989 navrhovateľkini rodičia. Odporca uviedol, že všetky pôžičky, ktoré mali uhradil a tiež vrátil navrhovateľkiným rodičom poskytnutú sumu. Odporca zdôraznil, že sa nikdy z predmetného bytu neodšťahoval, pričom si myslí, že to tak mohlo vyzeráť, pretože pracuje v zahraničí a chodí na týždňovky, kedy si so sebou berie oblečenie a osobné veci. Uviedol, že dňa 3.1.2013 odišiel ku svojej kamarátke, avšak nikdy sa neodšťahoval. Stalo sa tak ako následok hádky účastníkov konania. Počas týždňa je odporca pracovne v zahraničí a v byte býva syn účastníkov konania. Odporca uviedol, že nájomné nedáva navrhovateľke, ktorá tieto peniaze odmietla a ani ich neplatí bytovému družstvu, ale synovi dáva mesačne 150 eur, ktoré by tento mal dať navrhovateľke ako nájomné. Odporca sa vyjadril, že nemá inú možnosť bývania a tiež nemá prostriedky na zabezpečenie bytovej náhrady navrhovateľky, avšak chce byť výlučným nájomcom predmetného bytu.

Svedok Š. H., X.. X.X.XXXX, ktorý je synom účastníkov konania uviedol, že momentálne v byte býva s otcom, pričom sa vyjadril, že keby navrhovateľka chcela, mohla by bývať s nimi v predmetnom byte, a to v jednej z troch izieb. Nezhody účastníkov konania počas trvania ich manželstva vnímal zle, čoho dôvodom bolo, že navrhovateľka často požívala alkoholické nápoje, a preto sa na verejných miesta musel hanbiť za jej nevhodné správanie. Vyjadril sa, že jeho vzťah s matkou nie je dobrým. Svedok uviedol, že odporca odišiel zo spoločnej domácnosti, čo bolo taktiež dôsledkom správania navrhovateľky. V čase keď bol doma, sa podľa jeho názoru odporca nemohol ani riadne vyspať, lebo nevedel, v akom stave príde domov navrhovateľka, býval z toho nervózny. Po odsťahovaní mal odporca podľa syna bývať najskôr u kamaráta a neskôr v penzióne vo Vyškovciach. Odporca sa do spoločnej domácnosti vrátil na synovu žiadosť. Svedok uviedol, že aj navrhovateľka opustila spoločnú domácnosť. Podľa svedkových vedomostí odporca platil nájomné v čase keď býval v byte, keď odišiel platila ho navrhovateľka a keď sa znovu vrátil, platil ho odporca. Odporca chcel prispievať na spoločnú domácnosť a nájom, avšak navrhovateľka od neho tieto peniaze nechcela, opakovane sa snažil dávať navrhovateľke peniaze, chcel nájomné uhrádzať na polovicu, ale navrhovateľka to odmietla. Svedok ďalej potvrdil, že odporca mu posielal mesačne od 150 eur do 300 eur za účelom, aby matke prispel na nájomné, avšak ona tieto peniaze od syna odmietla prevziať.

K rekonštrukcii bytu svedok uviedol, že sa na ňom urobili okná, vymaľoval sa, položili sa v ňom parkety, pričom za tieto sa malo platiť z odporcovho účtu. Ak by súd určil, že nájomkyňou bytu by sa stala navrhovateľka, syn účastníkov by podľa svojho vyjadrenia nemal kde bývať, čo odôvodnil rozvráteným vzťahom s matkou. Svedok má zlý vzťah tiež so svojou sestrou. Na margo fyzických útokov sa svedok vyjadril, že si žiadne nepamätá. Často sa stalo, že navrhovateľka neprišla domov, a preto ju musel jej syn po nociach hľadať. Syn účastníkov uviedol, že otec mu nekúpil žiaden byt, kúpil mu len osobné motorové vozidlo BMW E60.

Svedkyňa Z. K., X.. X.X.XXXX, ktorá je navrhovateľkinou sestrou k veci uviedla, že nemá vedomosť o skutočnosti, že by jej rodičom odporca vrátil sumu 24.800,- Kčs, ktorú im dali pri „kúpe“ bytu. Počas štúdia na gymnáziu svedkyňa bývala v spoločnej domácnosti s účastníkmi konania, pričom má vedomosť, že odporca mal navrhovateľku podvádzajúť. Vyjadrila sa, že v roku 1989 boli v byte urobené okná, podlahy a tiež navrhovateľka mala kúpiť nábytok z peňazí, ktoré si našetrila. Účastníci po víkendoch organizovali diskotéky, za ktoré si navrhovateľka odkladala približne 50 eur. Navrhovateľku finančne podporovali starí rodičia, o ktorých sa starala. Navrhovateľke na kúpu nábytku do obývacej izby prispeli starí rodičia približne sumou 100.000,- Sk.

Svedkyňa sa vyjadrila, že odporca mal svoju dcéru vyhodiť z predmetného bytu a navrhovateľka sa tiež musela odsťahovať z daného bytu, pretože ju mal odporca týrať a vyhrážať sa jej. Svedkyňa je názoru, že syn účastníkov konania je otcom ovplyvnený. Otec mu hneď po rozvoze kúpil BMW a dal mu bankomatovú kartu. Svedkyňa sa podľa svojich vyjadrení obáva, že keď odporca dostane byt, vyhodí z neho aj syna, pretože je labilným a psychicky narušeným. Svedkyňa má ďalej vedomosť, že navrhovateľka dostala po starých rodičoch 80.000,- Sk, a to pravdepodobne za to, že ich opatrovala. Po starých rodičoch sa predal ich rodinný dom a výtťažok z predaja si rozdelili navrhovateľka, svedkyňa a ich matka, každá po 6.000 eur.

Svedkyňa P. Z., X.. XX.X.XXXX, ktorá je susedou účastníkov konania, bývajúcou v byte pod účastníkmi konania k veci uviedla, že si s navrhovateľkou navzájom požičiavali peniaze. Svedkyňa má za to, že napriek tomu, že navrhovateľka v byte nebýva, stále platí zaň nájomné, pričom do daného bytu chodievala, ale odporca so synom ju tam nechcú pustiť. Svedkyňa si nevie predstaviť, že by účastníci konania spolu v predmetnom byte bývali. Keď sa rozvádzať, svedkyňa často počula ako sa účastníci hádajú. Napriek tomu, že svedkyňa býva s účastníkmi v spoločnej bytovke už 25 rokov, nikdy nevidela navrhovateľku opitú.

Právny zástupca navrhovateľky záverom k veci uviedol, že návrh na zrušenie práva spoločného nájmu družstevného bytu je dôvodný, a to z toho dôvodu, že navrhovateľka sa zaslúžila o získanie tohto bytu tým, že jej rodičia prispeli sumou 24.800,- Kčs na nadobudnutie členského podielu v Bytovom družstve Levice. Ďalej v tomto konaní bolo preukázané, že navrhovateľka tento byt riadne platila a platí ho aj doteraz. Odporca nájomné neuhrádza od decembra 2012. Odkedy sa odsťahoval z predmetného bytu do penziónu vo Vyškovciach, na nájomné neprispieval. Dokazovaním bolo preukázané, že medzi účastníkmi je hlboký rozvrat manželských vzťahov, čo preukazuje aj rozvodový rozsudok, kde bolo konštatované, že rozvod manželstva spôsobil odporca. Spolužitie účastníkov v tomto byte vzhľadom na ich rozvrátené vzťahy je neudržateľné, a preto navrhoval, aby odporca nemal právo na bytovú náhradu už aj vzhľadom na to, že odporca má kde bývať, počas víkendov keď chodí zo zahraničia domov, čo je preukázateľné dôkazom, a to nájomnou zmluvou uzatvorenou s p. M.. Je tu obava navrhovateľky z fyzického a psychického násillia zo strany odporcu, a preto spolužitie účastníkov v tomto byte podľa nie je možné a ani reálne.

Výpoveď syna účastníkov považuje navrhovateľka za účelovú a zmanipulovanú.

Právny zástupca odporcu záverom k veci uviedol, že na základe vykonaného dokazovania navrhujú zrušiť spoločný nájom k predmetnému bytu a určiť, že výlučným nájomcom predmetného bytu a členom Okresného stavebného bytového družstva Levice zostáva odporca s povinnosťou navrhovateľky vypratať predmetný byt po zabezpečení primeraného náhradného bytu zo strany odporcu. Bývanie v penzióne, nie je v žiadnom prípade náhradné bývanie. Navrhovateľka nie je ekonomicky schopná uhrádzať pravidelné platby za užívanie bytu a služby s tým spojené, nehovoriac už o zabezpečení bytovej náhrady. Odporca je schopný zabezpečiť pre navrhovateľku náhradný byt, len aby mohol v predmetnom byte bývať so synom.

Navrhovateľka je od 1.4.2011 zamestnanou vo firme J & M ALFYTOUR spol.s r.o., so sídlom Hlavné nám. 13, Šahy 936 01, IČO: 11 846 071, kde dosahuje priemerný čistý mesačný zárobok 313,89 Eur. Odporca je od 4.3.2011 zamestnaným v spoločnosti Duvembeck Slovensko, s.r.o. so sídlom Opletalova 71, Bratislava, IČO: 35782986, prevádzka Železničná 4, Šahy, a to v pracovnej pozícii vodiča., kde dosahuje priemerný čistý mesačný zárobok 1331,42 Eur.

Okresné stavebné bytové družstvo Levice, so sídlom Ku Bratke 3, Levice 934 01, IČO: 00 171 590 sa vyjadrilo, že v prípade zrušenia spoločného nájmu k družstevnému bytu navrhuje ponechať členstvo a právo užívať byt tomu z rozvedených manželov, ktorý je ekonomicky schopný včas uhrádzať platby za užívanie bytu a služby s tým spojené.

Podľa § 705 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej ako „OZ“), ak sa rozvedení manželia nedohodnú o nájme bytu, súd na návrh jedného z nich rozhodne, že sa zrušuje právo spoločného nájmu bytu. Súčasne určí, ktorý z manželov bude byt ďalej užívať ako nájomca.

Podľa § 705 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak nadobudol právo na uzavretie zmluvy o nájme družstevného bytu jeden z rozvedených manželov pred uzavretím manželstva, zanikne právo spoločného nájmu bytu rozvodom; právo užívať byt zostane tomu z manželov, ktorý nadobudol právo na nájom bytu pred uzavretím manželstva. V ostatných prípadoch spoločného nájmu družstevného bytu rozhodne súd, ak sa rozvedení manželia nedohodnú, na návrh jedného z nich o zrušení tohto práva,

ako aj o tom, kto z nich bude ako člen družstva ďalej nájomcom bytu; tým zanikne aj spoločné členstvo rozvedených manželov v družstve.

Podľa § 705 ods. 3 Občianskeho zákonníka, pri rozhodovaní o ďalšom nájme bytu vezme súd zreteľ najmä na záujmy maloletých detí a stanovisko prenajímateľa.

Na základe prevedeného dokazovania súd mal preukázať, že počas trvania manželstva bol účastníkom konania pridelený do osobného užívania byt nachádzajúci sa v Šahách, J. Kráľa 45, byt č. 22, na 4. poschodí, pozostávajúci z troch izieb, kuchyne a príslušenstva. Túto okolnosť nepochybne preukazuje Dohoda o odovzdaní a prevzatí bytu v zmysle článku 32 Stanov Stavebného bytového družstva. Takto vzniklo účastníkom konania ako manželom spoločné užívacie právo k predmetnému družstevnému bytu, ktoré s účinnosťou od 1.1.1992 sa zmenilo na spoločný nájom družstevného bytu manželmi. Manželstvo účastníkov konania bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Levice zo dňa 28.3.2013 pod č.k. 10P/28/2013-41. Bolo preukázané, že po rozvoze manželstva sa účastníci konania o ďalšom nájme predmetného bytu nedohodli.

Spor účastníkov konania svojim charakterom patrí medzi konania, u ktorých z právneho predpisu vyplýva určitý spôsobom vyrovnanie vzťahu medzi spornými stranami, preto súd môže prekročiť návrhy účastníkov a rozhodnúť aj inak ako navrhujú. Z uvedených dôvodov vyjadrenia účastníkov konania k predmetu sporu, nie je preto potrebné riešiť ako úpravu návrhu alebo vzájomný návrh (§ 153 ods. 2 O.s.p.).

Vychádzajúc zo zhodného prednesu sporných strán, keďže medzi nimi k dohode o ďalšom nájme k družstevnému bytu nedošlo, súd zrušil právo spoločného nájmu účastníkov k družstevnému bytu.

Sporná v konaní bola otázka, kto z účastníkov sa stane ďalším nájomcom bytu, pretože obaja účastníci navrhovali, aby sa práve oni stali výlučným nájomcom bytu.

Súd určil, že byt bude po zrušení práva spoločného nájmu naďalej užívať ako nájomca a člen družstva odporca. Súd pri rozhodovaní o tom, ktorého z účastníkov určí za výlučného nájomcu bytu, vychádzal z kritérií uvedených v § 705 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ale aj zo širších hľadísk.

Z manželstva účastníkov konania už maloleté deti nepochádzajú. Dcéra F. F. je vydatá, pracuje v Anglicku. Podľa vyjadrenia navrhovateľky má byt v Šahách, ktorý však prenajíma. Navrhovateľka ako jeden z dôvodov žiadala sa stať výlučným nájomcom bytu i preto, aby dcéra v čase návštev z Anglicka mala kde bývať a poukázala na to, že má trvalý pobyt u navrhovateľky. Syn v súčasnosti býva v predmetnom byte s odporcom. Prejavil vôľu zotrvať s odporcom v domácnosti, nakoľko s navrhovateľkou ich vzájomné vzťahy sú naštrbené. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že rodičia sú povinní v rámci svojej vyživovacej povinnosti poskytnúť svojmu dieťaťu i bývanie. Taktiež je potrebné poznamenať, že hlásenie trvalého pobytu má iba evidenčný charakter a neopravňuje k užívaniu nehnuteľnosti, v ktorej je prihlásený. Prenajímateľ jednoznačné stanovisko nezaujal, bolo bez konkretizácie niektorého z bývalých manželov s uvedením ponechať členstvo a právo užívať byt tomu z rozvedených manželov, ktorý je ekonomicky schopný včas uhrádzať platby za užívanie bytu a služby s tým spojené.

V konaní o rozvod manželstva ustálená príčina rozvratu manželstva pri rozhodovaní v tejto veci jednoznačne nefavorizovala ani jedného z účastníkov. Podľa vyjadrenia odporcu počas trvania manželstva až do januára 2013 uhrádzal nájomné za byt, ako i sa postaral o rekonštrukciu bytu. Súd však v tejto súvislosti poukazuje, že za trvania manželstva mzda predstavuje spoločné finančné prostriedky a teda nájom bol uhrádzaný zo spoločných prostriedkov. Navrhovateľka súdu predložila poštové poukážky od mesiaca január 2013, od kedy ona uhrádzala nájomné za byt. V konaní však bolo preukázané, že odporca chcel prispievať na nájomné, avšak navrhovateľka financie odmietla prijať tak od odporcu ako i syna, ktorému odporca dával na účet peniaze za nájom. Účastníci v byte bývali spolu do januára 2013, avšak v tomto období odporca odišiel zo spoločnej domácnosti pre vzájomné nezhody. Táto

okolnosť však neznamená, že mal v úmysle trvale opustiť spoločnú domácnosť a ani to nevyplýva z rozvodového konania. Odporca prebýval u priateľiek, v penzióne a neskôr - v mesiaci september 2013 - sa opätovne nasťahoval do spoločnej domácnosti k navrhovateľke. V mesiaci október 2013 sa z tohto bytu odsťahovala navrhovateľka, nakoľko bola v tom čase doma dcéra z Anglicka a s odporcom sa nepohodli. Navrhovateľka najprv bývala u rodičov a t.č. u svojho kamaráta. Pokiaľ ide o podiel na získaní bytu, súd nemal zo strany navrhovateľky preukázané tvrdenie, že sa jedná o stabilizačný byt, ktorý mala obdržať. Nebolo preukázané, že byt mal povahu družstevnostabilizačného bytu a bol pridelený v súvislosti s jej prácou v Plate Šahy. Poukázala na to, že úhradu na členský podiel jej poskytli rodičia. Na druhej strane odporca tvrdil, že tieto finančné prostriedky počas trvania manželstva splatili rodičom navrhovateľky. Odporca počas celej doby trvania manželstva pracoval, financiami sa pričínil o udržiavanie sporného bytu.

Súd je toho názoru, že navrhovateľa v oveľa nižšej miere než odporca spĺňa predpoklady na zabezpečenie budúceho pokojného a usporiadaného užívania predmetného bytu. Ekonomické postavenie navrhovateľky je v tomto smere rozdielne od ekonomického postavenia odporcu. Podľa dokladovaných príjmov navrhovateľka má príjem mesačne 313,89 Eur a teda aj nižšiu schopnosť platiť náklady za byt oproti odporcovi, ktorý má mesačný príjem 1331,42 Eur. V tejto súvislosti sa javí i u odporcu väčšia finančná zábezpeka zabezpečiť navrhovateľke náhradné bývanie. Súd prihliadol aj k tomu, že dôjde k účelnejšiemu využitiu trojizbového bytu, keďže dospelý syn má záujem v byte bývať, keďže nemá bytovú otázku vyriešenú a s navrhovateľkou pre ich zlý vzťah a nezhody nemá záujem v byte bývať. V súčasnosti v byte býva s odporcom, s ktorým nemá narušené vzťahy a je teda účelnejším využitím bytu, keď v ňom bývajú 2 osoby ako len jedna a to sama navrhovateľka.

Súd tak v otázke určenia ďalšieho výlučného nájomcu ako člena družstva určil odporcu.

Zároveň s rozhodnutím súdu o zrušení spoločného nájmu, určení ďalšieho nájomcu a uložení povinnosti na vypratanie nájomného bytu, súd rozhodol podľa § 712a ods. 8 Občianskeho zákonníka aj o práve navrhovateľky na bytovú náhradu. Súd určil formu tejto bytovej náhrady pre navrhovateľku v najvýhodnejšej forme. Občiansky zákon pripúšťa možnosť rozhodnúť, že rozvedený manžel má právo len na náhradné ubytovanie alebo na prístrešie. Súd vzhľadom k dĺžke obdobia bývania navrhovateľky v nájmomnom byte, ktoré predstavuje približne obdobie 24 rokov, ako i k tomu že nemá otázku bývania vyriešenú, považoval za spravodlivé, aby mala právo na zabezpečenie zodpovedajúcej bytovej náhrady, zabezpečenie náhradného bytu. K otázke náhradného bytu je potrebné uviesť, že bytová náhrada má slúžiť vypratávanej osobe na zabezpečenie bývania. Účelom bytovej náhrady je predovšetkým poskytnúť osobe vypratávanej náhradné riešenie jej potreby bývania, ktorú mala pôvodným nájmným pomerom vyriešenú. Charakteristickým znakom náhrady vo forme náhradného bytu je bývanie trvalého charakteru tak, aby bola uspokojená základná potreba bývania a sociálna istota.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a priznal úspešnému účastníkovi, t.j. odporcovi uplatnenú náhradu trov konania. Súd zaviazal navrhovateľku k úhrade trov vo výške 358,09 Eur, ktoré predstavujú trovy právneho zastúpenia: prevzatia veci 67,88 Eur (1 úkon x 60,07 Eur + 7,81 Eur RP), vyjadrenie odporcu k návrhu navrhovateľky 67,88 Eur (1 úkon x 60,07 Eur + 7,81 Eur RP), pojednávania na OS Levice 13.11.2013 - 22,83 (1/4-ový úkon x 15,02 Eur + 7,81 Eur RP), pojednávania na OS Levice 10.1.2014 - 69,91 Eur (1 úkon x 61,87 Eur + 8,04 Eur RP), pojednávania na OS Levice 21.3.2014 - 69,91 Eur (1 úkon x 61,87 Eur + 8,04 Eur RP) + 20 % DPH (59,68 Eur).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa

jeho doručenia v 3-och písomných vyhotoveniach prostredníctvom

podpísaného súdu na Krajský súd v Nitre.

Podľa § 205 ods. 1 OSP, v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP) uviesť; proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa ods.2 citovaného ustanovenia ods. 2 odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ods. 3 citovaného ustanovenia rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia. (§ 251 ods. 1 OSP)

V Leviciach, dňa 21. marca 2014